

ikke lade være med at tænke fremad paa den Tid, da mine Tusind-Tons Jernbøjer (du husker dem nok fra min Bog) vil garnere Jyllands Vestkyst og — vel fortøjede — ligge og vugge derude i Brændingen og malke den for dens Kraftindhold. Jeg spurgte da ogsaa Fritjof, om han aldrig, naar han havde siddet paa Stranden og malet disse Kæmpebølger, var bleven vemodig stemt ved at tænke paa den Mængde herlig Arbejdskraft, der her gik tilspilde og i Aartusinder var gaaet tabt for Menneskene og Kulturen. Men saa begyndte han jo straks at buldre løs med den stakkels gamle Jeremiade om Industrisjælenes Gemenhed og Naturens Vanhelgelse. Jeg spurgte ham saa, om han virkelig slet ikke fandt noget tiltalende ved den Tanke at gøre alle disse spildte Hestekræfter nyttige for Samfundet, at sprede dem ved Ledninger ud over Landet, fordele dem til de jyske Byer, ja føre dem ind i ethvert Hjem, saa at f. Eks. en Sypige i Holstebro kunde holde sin Maskine igang eller en Moder i Viborg lade sit Barns Vugge træde af Vesterhavets Bølger. Du skulde have set det Ansigt, han satte op! „Hvadfor noget!“ brølede han, saa Folk i Salen vendte sig om. „Vil I, Slubberter, gøre mit Hav til et Trældyr!“

Han er ganske uforbederlig. Jeg fik ordenlig Medlidenhed med ham. Da jeg saae ham staa der med Bulehatten og Knortekæppen og Flagreslipset og sin Vildmands-Indignation, sagde jeg til mig selv: „Den sidste Artist!“ Om tyve Aar vil man putte den Art Mennesker ind i Galeanstalterne, og naar de dør, vil man udstoppe dem for at anbringe dem i Museerne mellem Fortidens Mammutdyr og trepuklede Kameler. — —

23de Oktb.

Jeg havde igaar en stor Dag. Forleden læste jeg i Aviserne om et Forsøg med en ny Slags Flodspærring, der i Overværelse af en Del indbudte Ingeniører skulde foretages ved en lille By, Berkenbrück, et Par Timers Rejse herfra. Da jeg nok havde Lyst til at være med ved den Affære, gik jeg op i det danske Gesandtskabskontor, fordi jeg mente, at man der vilde være mig behjælpelig med at faa en Indbydelse. Men aldrig har jeg set et Par Øjne saa kuglerunde af Forbavselse som dem, der gloede paa